

Библиографија Добрице Ћосића

Александар Радовић
Библиотека Матице српске, Нови Сад
araddovic@yahoo.com

Вукићевић, Дејан. *Библиографија Добрице Ћосића*. Београд : Службени гласник, 2010.

Рад на библиографијама је једна од најзбудљивијих библиотечких дисциплина. Оперативац на том послу, са професионалним рафинманом и трагичким стрпљењем, исписује најаутентичнију биографију аутора.

Искусни библиограф (аутор персоналних библиографија Матије Бећковића, Николаја Тимченка, Бранислава Петровића и др.), Дејан Вукићевић (1965) „оверио“ је са две хиљаде четири стотине двадесет и пет јединица библиотечке грађе трајање Добрице Ћосића на српској и бившој југословенској културној сцени. Вукићевић је „консултовао“ сву доступну грађу, сем рукописних и новинских текстова које писац сматра „сувише ефемерним“, проверио електронске каталоге, фондове монографских и серијских публикација националних и јавних библиотека и преводне књига до којих је „иначе било тешко доћи.“

Иницијална библиографска јединица у овом „инвентару“ је из 1952. године (роман о Расинском партизанском одреду „Далеко је сунце“), а последње штампано дело носи датум Ћосићевих мемоарских књига 2009. (последња *Српско ишћање у XX веку*). Поред три стотине осамдесет и четири монографске публикације, Дејан Вукићевић је „избројао“ и Ћосићеве прозне радове у серијским публикацијама, драмске текстове као и јединице некњижне грађе које је писац (и политичар) објавио током минулих деценија.

Индекс аутора који су „пратили“ романијерски и публицистички рад Добрице Ћосића садржи више од стотину имена. Неки од њих су, попут Мирослава Егерића и Марка Недића, континуирано писали о Ћосићевој литератури, али су се о њој изјашњавали и политичари, аналитичари, сабеседници и опоненти. Јавне иступе првог и двоструког добитника НИН-ове награде за роман године у чијој биографији је и председниковање Савезном Републиком Југославијом, коментарисали су, између осталих, Милан Влајчић, Ивица Дачић, Тарас Кермануер, Радомир Константиновић, Љубомир Тадић, Крсто Хегедушић.

Библиографија Добрице Ћосића Дејана Вукићевића указује и на преводне на стране језике једног од наших наплодних писаца. Према Вукићевићевим „документима“ таксативно набројаним на две стотине и педесет и пет страница библиографије, најранији превод Ћосићевог текста на страни (словеначки језик) потиче из 1948. године (*Partija in mladina*). Импазантан је број језика на који су преводена Ћосићева дела, сем познатих европских, ту су и киргиски, чувашки, есперанто. У попису је и један превод на фински

језик, роман о „Учи, Павлу и Гвоздену“ објављен 1965. године у Хелсинкију (*Aurinko on kaukana*), а међу „најбрже“ преведеним Ћосићевим књигама је, само годину дана после српског издања, за грчко књижевно тржиште преведено „Време власти“ (2002).

Аутор *Библиографије* наводи „Индекс наслова текстова Добрице Ћосића“ из које књижевна и шира јавност стиче увид у не само литерарна интересовања писца. Текстова о нашим књижевним темама, о ојасности йолиџизације уметности, о Иву Андрићу и његовом времену и „другим временима“ објављивао је Ћосић, подсећа Вукићевић, у београдском „Делу“, загребачком „Данасу“, „Илустрованој политици“, „Никшићким новинама“.

Девет поглавља *Библиографије Добрице Ћосића* рађено је у складу са општеприхваћеним стандардима за опис монографских публикација (ISBD(m)), односно компонентних делова (ISBD(sr)). У раду на библиографији поштован је хронолошки принцип, а године издања дела су исписане на маргинама сваке странице. Пишчева ћерка Ана Ћосић-Вукић, приређивач „Личне историје једног доба“¹ омогућила је аутору да комплетира библиографске изворе о познатом писцу.

Библиографија Добрице Ћосића Дејана Вукићевића се појавила у издању „Службеног гласника“ из Београда (*Библиотечка Lexis*), а рецензент издања је наш реномирани библиограф Добрило Аранитовић.

¹ Добрица Ћосић, *Лична историја једног доба* : [пишчеви записи]. Књ. 1 : *Време искушења* : 1951–1968. – (Београд : Службени гласник, 2009.